

О. С. Мосур

Львівський національний університет імені Івана Франка

Мікротопоніми Самбірського циркулу на –щина

Мосур О. С. Мікротопоніми Самбірського циркулу на –щина. У статті проаналізовано мікротопоніми Самбірського циркулу із суфіксом –щина, зафіксовані у Йосифінській (1785–1788) і Францисканській (1819–1820) метриках. Висвітлено думки українських, польських, білоруських та російських ономастів щодо походження, функціонування та поширення суфікса –щина. Виокремлено твірні основи назв цих мікрооб'єктів. Це антропоніми (імена, прізвища та прізвиська), ойконіми та апелятиви. Найчисельнішою групою мікротопонімів із суфіксом –щина є ті, які утворились від антропонімів. Більшість із назв мікрооб'єктів цієї підгрупи утворилися за посередництва присвійних суфіксів –ів (-ов, -ев) або –ин. Підтверджено прикладами специфіку мови Йосифінської (1785–1788) і Францисканської (1819–1820) метрик. Подано відповідники форманта –щина у польській мові.

Ключові слова: мікротопонім, суфікс –щина, твірна основа, номінований мікрооб'єкт.

Мосур О. С. Микротопонимы Самборского циркула на –щина. В статье проанализированы микротопонимы Самборского циркула с суффиксом –щина, зафиксированы в Иосифинской (1785–1788) и Францисканской (1819–1820) метриках. Описано утверждения украинских, польских, белорусских и русских ономастов, которые касаются происхождения, функционирования и распространения суффикса –щина. Выделено образующие основы названий этих микрообъектов. Это антропонимы (имена, фамилии, прозвища), ойконимы и апелятивы. Самая большая по количеству группа микротопонимов из суффиксом –щина — это те названия, которые образовались от антропонимов. Большинство названий микрообъектов этой подгруппы образовались посредством притяжательных суффиксов –ов / -ев, -ин. Подтверждено примерами специфику языка Иосифинской (1785–1788) и Францисканской (1819–1820) метрик. Подано соответствия форманта –щина в польском языке.

Ключевые слова: микротопоним, суффикс –щина, образующая основа, номинированный микрообъект.

Mosur O.S. Microtoponyms of Sambirs'kyi cyrkul with the suffix –shchyna. The article analyses microtoponyms of Sambirs'kyi cyrkul with the suffix –shchyna which are registered in Josyphins'ka (1785–1788) and Franciscans'ka (1819–1820) metrics. It describes opinions of Ukrainian, Polish, Belorussian and Russian onomasts on the origin, function and distribution of the suffix –shchyna. It is pointed out generating stems of these names of microobjects. They are anthroponyms (names, surnames and nicknames), oykononyms and common names. The largest group of microtoponyms with the suffix –shchyna are those names which are formed from anthroponyms. Most of the names of microobjects of this group are formed indirectly via possessive suffixes –iv (-ov, -ev) or –yn. It is confirmed the specific of the language of Josyphins'ka (1785–1788) and Franciscans'ka (1819–1820) metrics by examples. It adduces counterparts of the formant –shchyna in Polish.

Key words: microtoponym, the suffix –shchyna, the generating stem, nominated microobject.

Суфікс –щина — один із формантів, за допомогою яких утворюються мікротопоніми. Ономасти дотримуються думки, що цей формант утворився внаслідок перерозкладу прикметникового суфікса –ськ- та іменникового –ин(а) на означення місця (nomina loci).

В українській ономастиці найповніше опрацьовано суфікс –щина у працях Т. І. Поляруш [5; 6] та Я. П. Редьки [8]. Т. І. Поляруш, порівнюючи кількість гідронімів, ойконімів та мікротопонімів із суфіксом –щина, зібраних на території Сумської області, стверджує, що на першому місці — мікротопоніми. Дослідниця не заперечує існування складного форманта –івщина і вважає, що він виник внаслідок перерозкладу і за його допомогою «творюються мікротопоніми від географічних термінів та назв рослин, де неможливим було існування топоніма у формі присвійного прикметника» [6:205]. Частина мікротопонімів з кінцевим

–овщина «утворювалася суфіксом –щина від прізвищ на –ов, -ев, які поширюються на даній території у XVI–XVII століттях» [6:206].

Я. П. Редька простежив еволюцію топоформанта –щина в слов'янських мовах, проаналізував його рефлексі в регіональній історичній ойконімії. Вчений зазначає, що відповідниками українських топоформантів –щина / -івщина у польській мові є –izna, -czyzna, -szczyzna, -owszczyzna [8:37].

Польська дослідниця Г. Сафаревич говорить про тотожність польського форманта –szczyzna і українського –щина, додаючи, що перший є результатом історичної контамінації польського суфікса –izna з українським –щина [15:251].

Білоруські ономасти А. М. Прищепчик [7], М. Бірило та В. Лемтюгова займалися дослідженням топонімії зі словотвірною моделлю на –щина / -івщина [1]. В. А. Никонов описав географію суфікса –щина на теренах Росії [4].

У книгах Йосифінської (1785–1788) та Францисканської (1819–1820) метрик виокремлено мікротопоніми із суфіксом –щин(а). Оскільки у час створення цих кадастрів українські землі перебували під владою Австро-Угорської імперії, то це не могло не позначитись на мові метрик. В основному це польська зі значними перекрученнями і українськими «помилками», меншою мірою — німецька і латинська. Саме тому в більшості мікротопонімів український суфікс –щина / -івщина (-овщина, -євщина) на письмі передано як -szczyzna / -owszczyzna (-ewszczyzna), –izna, -czyzna (так, як у польській мові). Писарі у словах допускались помилок: пропуск літер (Niwa Michale[w]szczyzna zwana (Вош, ЙМ, 11зв, ФМ, 12зв), передача українського звука [i] літерами у та і (Pole Kohutywszczyzna zwane (Годв, ЙМ, 75зв, ФМ, 38зв)).

Топоформант –щина творить назви таких мікрооб'єктів:

1) піль (Pole Waclawszczyzna dicta (Бач, ЙМ, 25зв); 2) ланів (Łan Dworski Borkowszczyzna zwany (ВлчДол, ЙМ, 15зв); 3) городів (Ogrod Jurkoszczyzna Dworski (Судк, ЙМ, 1Азв); 4) нив (Niwa Michale[w]szczyzna zwana (Вош, ЙМ, 11зв, ФМ, 12зв); 5) ґрунтів (Gront Ruszczyzna zwany (ГорШл, ЙМ, 5); 6) лук (Łąki Topolniczyzna zwane (Зар, ЙМ, 29зв, ФМ, 57зв); 7) сіножатей (Sianożęci Zaleszczyzną zwane (Квс, ЙМ, 3); 8) лісів (Las Pukszynoszczyzna (Бач, ЙМ, 69зв); 9) місць (Mieysce Miklaszowszczyzna zwane (Бик, ЙМ, 137зв); 10) потоків (Struga Bekierszczyzna zwana (Вор, ЙМ, 37), Potok Morykowszczyzna zwany (Вош, ЙМ, 68); 11) фільварків (Folwark Ustryczyzna W Horodyskiej (Горд, ЙМ, 7зв), Folwark na Ustrzylczyźnie (20, 13зв); 12) корчм (Karczma na Bاندrowszczyźnie (Горд, ФМ, 18зв); 13) чагарників (Chrusty Zadworszczyzną nazwane (Гош, ЙМ, 95зв, ФМ, 61зв), Krzaki Zarayskie Raszczyzna zwane (Зар, ЙМ, 39).

3-поміж мікротопонімів Самбірського циркулу із суфіксом –щина, зафіксованих у Йосифінській (1785 — 1788) та Францисканській (1819 — 1820) метриках, за твірними основами виділяємо три підгрупи. До найчисельнішої входять ті назви мікрооб'єктів, твірними основами яких є антропоніми (імена, прізвища, прізвиська, прізвищеві назви). Більшість із мікротопонімів цієї підгрупи утворилися за посередництвом присвійних суфіксів –ів (-ов, -єв) або –ин.

Бандровщина (прізвищева назва Бандровський + -щина): Folwark na Bандrowszczyźnie (Горд, ФМ, 18зв). Прізвищева назва Bандrowski зафіксована у записях метричних книг села Гордіня. В них йдеться про Ogrod Pawła Bандrowskiego (Горд, ЙМ, 6зв) та Ogrod Bazylego Bандrowskiego (Горд, ЙМ, 6зв).

Бегейовщина (можливо, від прізвища Бегей + -ов + -щина): Niwa Łąki Begeiowszczyzna zwane (Дуб, ЙМ, 257зв, ФМ, 249зв). Ю.К.Редько фіксує прізвища Бегей і Бегейович [9:43].

Бедейщина (можливо, від прізвища Бедей + -щина): Pole Bedeiszczyzna zwane (Дуб, ЙМ, 6зв). Ю.К.Редько фіксує прізвище Бедей [9:43].

Бейцевщина (можливо, від прізвища Бейко, яке фіксує П.П.Чучка [1[54] + -єв + -щина): Pole Beuciewszczyzna zwane (Бик, ЙМ, 138).

Борковщина (ім'я Борко [13:76] + -ов + -щина): Łan Dworski Borkowszczyzna zwany (ВлчДол, ЙМ, 15зв).

Бриланщина (можливо, від прізвиська чи прізвища апеллятивного походження Брилан + -щина): Łanek Pański zwany Brylanszczyzna (КрСт, ЙМ, 164зв).

Вацлавщина (ім'я Вацлав [13:93] + -щина): Pole Waclawszczyzna dicta (Бач, ЙМ, 25зв).

Вітуславщина (ім'я Витослав [13:100] + -щина): Las Wituslawszczyzna (ВолБл, ФМ, 89зв).

Ганщина (ім'я Ганна, Ганка (< Ганна) [11:81–82] + -щина): Ogrod Hanszczyzna (Згр, ЙМ, 3зв, ФМ, 10зв).

Ганьщина (ім'я Ганька (< Ганна) [11:82] + -щина): Pole dworskie Hańszczyzna (КонСем, ЙМ, 27зв). Мікротопоніми Ганщина і Ганьщина можуть походити і від чоловічих імен Ган, Гано чи Ганько, які П.П.Чучка вважає співвідносними із німецьким Johann чи болгарським Драган [1[138].

Гусачизна (прізвисько Гусак [13:142] + -изна): Pole Husaczyna (Дуб, ЙМ, 61зв).

Касперщина (ім'я Каспер [9:444] + -щина): Łąka Kasperszczyzna zwana (КонСем, ЙМ, 55зв).

Ковальовщина, Ковалівщина (відапеллятивне прізвище Коваль [9:481; 12:271] (апеллятив коваль — «майстер, що куванням обробляє метал, виготовляє металеві предмети» [10:т.4:202]) + -ов / -ів + -щина): Pola za Potokiem zwane Za Kowalo[w]szczyzną Fedka (Влщ, ЙМ, 82зв, ФМ, 46зв), Kowali[w]szczyzna Pańskie (Гош, ЙМ, 56зв).

Когутівщина (прізвище або прізвисько Когут [13:204] + -ів + -щина): Pole Kohutywszczyzna zwane (Годв, ЙМ, 75зв, ФМ, 38зв).

Козачизна (ім'я прізвиськового походження Козак [13:204–205] + -изна): Niwa Kozaczyna zwana (Вош, ЙМ, 13зв, ФМ, 15зв).

Комнащина (можливо, від імені Куна [13:211], оскільки звук [y] писарі могли передавати, як [om] ([a] > [y]) + -щина): Łąka Komnaszczyzna (КонСем, ЙМ, 27зв).

Лабунщина (прізвисько Лабун + -щина): Łabunszczyzna w Dublanach (Гош, ЙМ, 56зв). П. П. Чучка пояснює прізвище Лабун як відапеллятивне, утворене від лабун «довгонога людини» [12:323].

Маленчинщина (ім'я Маленка / Малинка [13:228] + -ин + -щина): Małeczyn[sz]czyzna (Квс, ФМ, 131зв).

Малкощина (ім'я Малко [13:229] + -щина): Pole Malkoszczyzna (ВолБл, ЙМ, 18зв).

Мельниковщина (відапеллятивне прізвище Мельник [9:676; 12:376] (апеллятив мельник — «власник млина або той, хто працює в млині; мірошник» [10:т.4:671] + -ов + -щина): Pole Mielnikowszczyzna zwane (Вош, ЙМ, 11зв, ФМ, 12зв). Кроковщина (можливо, від незасвідченого прізвища, прізвиська чи

імені Крок. П. П. Чучка подає імя Крочко [13:211] + -ов + -щизна): Łąki za Folkowcem na *Krokowsz[zc]yzynie* zwane (Кос, ЙМ, 37зв).

Міклашовщизна (ім'я Міклаш (< Михайло) [11:236–238] + -ов + -щизна): Mieysce *Miklaszowszczyzna* zwane (Бик, ЙМ, 137зв).

Міхалевщизна, Міхаловщизна (ім'я Михал < Михайло) [11:236–238] + -ев / -ов + -щизна): Niwa *Michale[w]szczyzna* zwana (Вош, ЙМ, 11зв, ФМ, 12зв), Pole *Michale[w]szczyzna* zwana przy Granicy Michalewskiej leżące (Вош, ЙМ, 11зв, ФМ, 11зв), Pole *Michalowszczyzna* zwane Szolomińska (Годв, ЙМ, 3, ФМ, 69зв).

Моришовщизна (можливо, від незафіксованого імені Морик (< Мора [13:247], Морислав [13:418]) + -ов + -щизна): Potok *Morykowszczyzna* zwany (Вош, ЙМ, 68).

Пелеховщизна (ім'я-прізвисько Пелех [13:273] + -ов + -щизна): Pole *Pelechowzczyzna* zwane (Зар, ЙМ, 21зв, ФМ, 43зв).

Перховщизна (можливо, від незафіксованого прізвиська чи прізвиська Перх + -ов + -щизна): Łąki *Perchowszczyzna* czyli za Błotem zwane (КонКор, ЙМ, 22зв).

Петрущина (Петрусь < Петро [11:292] + -щина): Pole nazwiskiem *Petruś[zc]yzyna* (Гош, ЙМ, 78зв, ФМ, 47зв).

Попеловщизна (ім'я Попіл (Попел) [13:285] + -ов + -щизна): Pole *Popielowszczyzna* zwane (Улч, ЙМ, 17зв), Aeker *Popielowszczyzna* (Улч, ФМ, 12зв). П.П.Чучка кваліфікує ім'я Попіл як побутове, утворене від апелятива попіл, при цьому зазначає, що в українських джерелах цей антропонім побутує тільки в ролі прізвиська. У польсько-латинських джерелах антропонім Popiel / Popil згадується вже з XII ст.

Пукшино(в)щизна (можливо, від прізвиська чи прізвиська апелятивного походження Пукша (< пукша «лісове птаство», «сойка» [14:404]) + -ин + -ов + -щизна): Las *Pukszyno[w]szczyzna* (Бач, ЙМ, 69зв).

Русщизна (ім'я Рус [13:310] + -щизна): Gront *Ruszczyzna* zwany (ГорШл, ЙМ, 5). Можливим є походження від етноніма руський.

Савищизна (ім'я Савік < Сава [11:319] + -изна): Niwa *Sawiczyna* zwana (Зар, ЙМ, 49зв, ФМ, 7зв).

Сидорщизна (ім'я Сидор [11:336] + -щизна): Lasek Dębowy w *Sydorszczyźnie* zwany (Гош, ЙМ, 11зв), Pola *Sydorszczyzna* zwane (Гош, ЙМ, 11зв).

Теклинщизна (Текля [11:356] + -ин + -щизна): Niwa nad *Ciekłenszczyzną* (Кнг, ЙМ, 26зв).

Юркощизна (ім'я Юрко [11:408] + -щизна): Ogród *Jurkoszczyzna* Dworski (Судк, ЙМ, 1Азв).

Мікротопонімів, утворених від ойконімів, кількісно менше у порівнянні із тими назвами мікрооб'єктів, які утворилися від антропонімів.

Кропивничизна (або Кропивник Новий, або Кропивник Старий [3:162] + -изна): Pola Srednie na *Kropiwniczynie* (КрСт, ЙМ, 76зв).

Монастирщизна (Монастир Лішнянський [3:202] + -щизна): Krzaki *Monastyrzczyzna* (КонСем, ЙМ, 39зв, ФМ, 34зв). Монастир Лішнянсь-

кий знаходиться за 22 км від Конюшків Сем'янівських (тепер Луки).

Мікротопоніми, твірними базами яких є апелятиви, утворювались не тільки за допомогою форманта -щина (-щизна), але й шляхом додавання суфіксів -чизна, -изна та, на відміну від тих назв мікрооб'єктів, твірними базами яких є антропоніми, за допомогою складного суфікса -овщизна.

Бекерщизна (бекер + -щизна): Struga *Bekierszczyzna* zwana (Вор, ЙМ, 37). Ю. К. Редько кваліфікує апелятив бекер як німецький за походженням (Bäcker — пекар) [9:49].

Ватащизна (ватаг «1. Той, хто керує ватагою; ватажок; 2. Старший чабан» [10:т.1:296] + -щизна): Polie Na *Wataszczyźnie* leżące między Błoniami nad Tysminicą (Губ, ЙМ, 36зв, ФМ, 59зв).

Горечизна (гора — «значне підвищення над навколишньою місцевістю або серед інших підвищень» [10:т.2:124] + -щизна): Pole *Gorezczyzna* (Дуб, ЙМ, 61зв, ФМ, 6зв).

Загорщизна (загора < за горою + -щизна): Łanek na *Zagurszczyźnie* (Гут, ЙМ, 196зв).

Задворщизна (задвір < за двором + -щизна): Chrasty *Zadwors[zc]yzyna* nazwane (Гош, ЙМ, 95зв, ФМ, 61зв).

Залищизна (залис < за лісом + -щизна): Sianożęci *Zales[zc]yzyna* zwane (Квс, ЙМ, 3).

Заплощизна (заплоща < за площею + -изна) Las *Zapłoszczyzna* (Бач, ЙМ, 69зв).

Качмарщизна (качмар (корчмар — «господар корчми; шинкар» [10:т.4:303]) (польське karczmarz) + -щизна): Pole *Kaczmarszczyzna* (Годв, ЙМ, 4).

Островщизна (острів «1. Ділянка суші, оточена з усіх боків водою; 2. Ділянка землі, що різко виділяється на фоні решти місцевості» [10:т.5:789] + -щизна): Pola *Ostrows[zc]yzyna* Błonie zwane (Квс, ЙМ, 3), Folwark *Ustry[w]czyzna* W Horodyskiej (Горд, ЙМ, 7зв), Folwark na *Ustrzylczyźnie* (Горд, ФМ, 13зв).

Площизна (площа «1. Яка-небудь ділянка поверхні землі, природно обмежена або спеціально виділена з якоюсь метою; 2. Велике незабудоване місце, безпосередньо зв'язане з вулицями; майдан» [10:т.6:593] + -изна): Pole *Płoszczyzna* pod peresypem (Бач, ЙМ, 37зв), Paswisko czyli Tłoka *Płoszczyzna* wielka i mała zwane (Бач, ЙМ, 65зв).

Поспольщизна (поспольство «простолудини, народ» [14:340] + -щизна): Ogrody *Pospolszczyzna* zwani (Судк, ЙМ, 4зв).

Салащизна (салаш «намет, накриття», «гурт овець; місце, де розташовані кошари», пол. szafasz «тимчасова повітка, літній будиночок у полі чи лісі, польова кошара» [2:т.5:168] + -щизна): Pole *Salaszczyna* (Тур, ЙМ, 261зв).

Топольничизна (топольник «зарості тополь» [10:т.10:198] + -щизна): Niwa *Topolniczyzna* zwana (Зар, ЙМ, 55зв).

Угребещизна (можливо, від апелятива огріби «залишки сіна» [2:т.1:590] + -щизна): Las *Uhrebs[zc]yzyna* zwany (Тур, ЙМ, 356зв).

Суфікс –щина — один із формантів, за допомогою яких утворювалися мікротопоніми Самбірського циркулу. Писарі намагалися передавати ці назви на письмі або транслітеруючи їх латинськими літерами, або перекладаючи їх польською. Тому там, де мали б бути українські форманти –щина / -овщина, (-евщина, -івщина), у метричних записках знаходимо

польські -szczyzna / -owszczyzna (-ewszczyzna), -izna, -czyzna. Твірними базами мікротопонімів на –щина є антропоніми (імена, прізвища, прізвиська), ойконіми та апелјативи. Більшість назв мікрооб'єктів на –щина, твірними базами яких є антропоніми, утворювалися за посередництвом посесивного суфікса –ов (-ев, -ів), рідше — -ин.

Література

1. Бірґла М. В. Анамастычныя словаўтваральныя элементы ва ўсходне- і заходнеславянскіх мовах (Адантрапанімічныя айконімы) / М. В. Бірґла, В. П. Лемцогова. — Мінск : Навука тэхніка, 1973. — 62 с.
2. Етимологічний словник української мови: у семи томах / [редколегія: О. С. Мельничук (головн. ред.) ... [та ін.]; Національна академія наук України, Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні]. — К. : Наукова думка, 1982. — . — (Словники України).
Т. 1. А — Г / Уклад. : Р. В. Болдирев та ін. — 1982. — 634 с.
Т.5. Р — Т / Уклад. : Р. В. Болдирев та ін. — 2006. — 704 с.
3. Йосифінська (1785 — 1788) і Францисканська (1819 — 1820) метрики: перші поземельні кадастри Галичини: показчик населених пунктів / [склали : П. Пироженко, В. Сіверська; відп. ред. П. Захарчишина]. — К., 1965. — 353, [2] с.
4. Никонов В. А. География русских суффиксов / Владимир Никонов // *Onomastica V.* — 1959. — з. 2. — С. 321 — 345.
5. Поляруш Т. Динаміка топонімічних моделей на –щин(а) / Тамара Поляруш // Наукові записки КДПУ. Серія : філологічні науки (мовознавство). — Кіровоград, 2002. — вип. 38. — С. 76—80.
6. Поляруш Т. І. Словотворчі моделі на –щина в різних топонімічних класах / Тамара Поляруш // Питання сучасної ономастики. — К.: Наукова думка, 1976. — С. 203 — 212.
7. Прышчэпчык А. М. Мікратапонімы Стаўбцоўшчыны з суфіксам –шчын(а) / оўшчът(а) / -еўшчын(а) / А. М. Прышчэпчык // *Пытанні беларускай тапанімікі.* — Мінск, 1970. — С. 68—79.
8. Редька Я. П. Еволюція топоформанта –щина в слов'янських мовах та його рефлексії в регіональній історичній ойконімії / Ярослав Редька // *Ономастичні науки.* — 2006. — № 1. — С. 37—45.
9. Редько Ю. К. Словник сучасних українських прізвищ: у двох томах / Юліан Редько; Наукове товариство ім. Шевченка. — Львів, 2007.
Т. 1. А — М. — 2007. — 720 с.
Т. 2. Н — Я. — 2007. — 717 с.
10. Словник української мови: [в одинадцяти томах] / редакційна колегія : І.К.Білодід (голова) ... [та ін.] ; [Академія наук Української РСР, Інститут мовознавства ім. О.О.Потебні] — К. : Наукова думка, 1970 — 1980.
11. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк ; [відповідальний редактор І.М. Железняк]; Національна академія наук України, Інститут української мови. — Київ: Довіра, 2005. — 508, [1] с.
12. Чучка П.П. Прізвища закарпатських українців: Історико-етимологічний словник / Павло Павлович Чучка. — Львів : Світ, 2005. — XLVII, 701 с.
13. Чучка П.П. Слов'янські особові імена українців: історико-етимологічний словник / Павло Чучка; ДВНЗ «Ужгородський національний університет». — Ужгород : Ліра, 2011. — 428, [1] с.
14. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка: [в 4-х т.] / Макс Фасмер; пер. с нем. и доп. О.Н.Трубачева под ред. Б.А.Ларина. — Москва : Прогресс, 1964 — 1973.
15. Safarewiczowa H. Nazwy miejscowe typu Mroczkowizna, Klimontowszczyzna / H. Safarewiczowa. — Wrocław, 1956. — 352 s.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

ЙМ — Йосифінська метрика

ФМ — Францисканська метрика

Бач — Бачина Старосамбірського р-ну Льв. обл.

Бик — Биків Дрогобицького р-ну Льв. обл.

Влщ — Волоща Дрогобицького р-ну Льв. обл.

ВлчДол — Волча Долішня (тепер Нижня Вовча) Старосамбірського р-ну Льв. обл.

ВолБл — Воля Блажівська Самбірського р-ну Льв. обл.

Вор — Вороблевиці Дрогобицького р-ну Льв. обл.

Вощ — Вошанці Самбірського р-ну Льв. обл.

Годв — Годвишня Городоцького р-ну Льв. обл.

Горд — Гординя Самбірського р-ну Льв. обл.

ГорШл — Городище Шляхетське (тепер Городище) Самбірського р-ну Льв. обл.

Гош — Гошани (тепер Градівка) Городоцького р-ну Льв. обл.
Губ — Губичі Старосамбірського р-ну Льв. обл.
Гут — Гута Дрогобицького р-ну Льв. обл.
Дуб — Дубаневичі Городоцького р-ну Льв. обл.
Згр — Загір'є (тепер Загір'я) Пустомитівського р-ну Льв. обл.
Зар — Зарайсько (тепер Зарайське) Самбірського р-ну Льв. обл.
Квс — Кавсько (тепер Кавське) Стрийського р-ну Льв. обл.
Кнг — Книгиничі (тепер Княгиничі) р-ну Льв. обл.остиського р-ну Льв. обл.
КонКор — Конюшки Королівські Самбірського р-ну Льв. обл.
КонСем — Конюшки Сем'янівські (тепер Луки) Самбірського р-ну Льв. обл.
Кос — Косовець (тепер Косівець) Городоцького р-ну Льв. обл.
КрСт — Кропивник Старий (тепер Старий Кропивник) Дрогобицького р-ну Льв. обл.
Судк — Судковичі Мостиського р-ну Льв. обл.
Тур — Турка Турківського р-ну Льв. обл.
Улч — Улично (тепер Уличне) Дрогобицького р-ну Льв. обл.